

ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΛΙ ΠΟ (ΛΙ ΠΑΪ, 701-62)

1.

Μπρος στο κρεββατι μου τ ολογιμο φεγγαρι,
το χωμα μοιαζει σκεπασμενο μ ασπρο παγο.
Σηκωνω το κεφαλι και κοιταζω το φεγγαρι,
μετα το χαμηλωνω κι ονειρευομαι τον τοπο μου.

2.

Ο ιππεας λειωνει περηφανα τα πεσμενα λουλουδια.
Το μαστιγιο του χαϊδευει την κομψη αμαξα.
Η ωραια χαμογελαει σηκωνοντας τη μαργαριταρενια της
κουρτινα
και δειχνει με το δαχτυλο μακρια το κοκκινο περιπτερο της.

3.

Εσηκωσε τη μαργαριταρενια της κουρτινα,
καθεται, κι ονειροπολει, συνοφρυωμενη.
Μοναχα φαινονται τα ιχνη των δακρυων,
για ποιον ταχα η πικρη αγαπη της;

4.

Στο Περιπτερο του Κιτρινου Γερανου χωριζομαι το φιλο μου.
Παιε κατα το Γιανγκτσου μεσα στις ομιχλες και μες στους
ανθους του τριτου φεγγαριου.
Η μακρινη σκια του ερημικου πανιου του χαθηκε προς τον
οριζοντα,
μονο ο Μεγαλος Ποταμος κυλαει στην ακρη τ ουρανου.

5.

Καταστρεψε το Βου κι εκει ξαναγυριζει ο Κου Τσιεν, ο βασιλιας
του Γιουε,
ντυμενοι στα χρυσαφια και στ ασημια ηρθαν οι πολεμιστες του.
Ιδια λουλουδια οι κυριες της Αυλης γεμιζουν το παλατι του.
Μοναχα λιγες περδικες πετουνε σημερα εκει μεσα.

6.

Ο ταξιδευτής των θαλασσών ιππεύει τ ουρανού τον ανεμό
 που παει το πλοίο του σε τοπούς μακρινούς,
 χωρίς ν αφήσει χναρι πιο πολύ
 απ όσο ενα πουλι στα συννεφα.

7.

Απάνω σ αλόγο ασπρο με χρυση τη σελλα ο συζυγος μου εφυγε
 ανατολικά απ τη θαλασσα του Λιαο.
 Κατω απ τις μεταξενιες μου κουρτινες, κατω απο το κεντημενο
 σκεπασμα μου μες στον ανοιξιατικο κοιμαμαι αερα.
 Απο το χαμηλο παραθυρο, καθως περναι, ριχνει το φεγγαρι μια
 κλεφτη ματια προς το κερι που σβηνει,
 περαστικά λουλουδια μπαινουν απ την πορτα και γελανε με
 τη μοναξια μου.

8.

Του Παν Λινγκ το παλιο κρασι με τ αρωμα απο χορτα
 λαμπει σαν κεχριμπαρι μες στις κουπες του νεφριτη.
 Αν τους συμποτες του μεθουσε ο οικοδεσποτης,
 θα ξεχναγαν πως βρισκονται σε ξενο τοπο.

μεταφραση απ τ αγγλικά και τα γαλλικά: Σωκρ. Λ. Σκαρτσής

